

skal umuliggøre eller vanskeliggøre Adgangen til at gøre Eksekution. Jeg vil have, at Arrestinstituttet indskrænkes til de Tilfælde, hvor Formaålet med det kræver, at det skal finde Sted, og udelukke de Tilfælde, hvor man kun gør Arrest, fordi det er en hurtigere Maade, og det kan ogsaa være, fordi det er en for Sagførerene ret behagelig Maade. Hvad skal man for Eksempel sige, naar der gøres Arrest for et Beløb af 15—1600 Kr., og Omkostningerne saa løbe op til 250 Kr. Da skal man sige, at der har Skyldneren følt sig ganske i Lommen paa Sagføreren; thi han repræsenterer en Fordringshaver med en Fordring, som Skyldneren var udelukket fra at betale i Øjeblikket. Følgelig beroede det paa Sagføreren Skøn, om han skulde erklæres fallit eller opnaa en maa-ske ganske gunstig Akkord. Og saa har Sagføreren ladet sig friste til at begære et meget højt Salær. Skyldneren har sagt: Det kan ikke hjælpe, Sagføreren skal have, hvad han skal have, for det er af ham, at min hele Velfærd afhænger. Jeg anbefaler altsaa, at man indskrænker Arrest til de Tilfælde, hvor der virkelig er Grund dertil. Hvis der saa alligevel gøres Arrest, uden at denne Grund er til Stede, saa bestemmer mit Forslag kun, at der ikke skal ske den Fordringshaver andet ondt end, at han selv skal betale Arrestens Omkostninger. Paa det Tidspunkt, hvor en Mand kommer til Fogden eller Syssemanden og forlanger, at der skal gøres Arrest, kan man nemlig ikke forlange, at han med det samme skal kunne dokumentere, at Skyldneren er ved at løbe væk eller er ved at gøre et eller andet fælt, men man kan forlange, naar der bagefter skal føres Sag, at det da oplyses, hvilke Grunde der bevægede Fordringshaveren til at forlange Arrest. Mit Forslag er da det yderst beskedne, at naar man kommer til Fogden og forlanger Arrest, fordi man mener at have god Grund til at tro, at Skyldneren vil stikke af eller vil foretage noget andet fælt, følger Fogden med, men naar det saa senere viser sig, at der ikke kan anføres gode Grunde, skal Fordringshaveren dog kunne faa Dom, men han skal saa betale Arrestens Omkostninger. Mit Forslag gaar kun ud paa at forhindre Misbrug.

Ja, mine Herrer, nu har jeg saa godt, det har været mig muligt, søgt at gøre Dem forstaaelig de Betragtninger, der have ledet mig til at fremsætte disse Ændringsforslag. Skulde det høje Ting ikke vedtage dem, kan jeg i alt Fald sige, at jeg har talt og befriet min Sjæl.

Justitsministeren (Alberti): Det høje Ting vil erindre, at jeg ved Sagens 1ste Behandling henstillede til det eventuelle Udvalg at søge i saa vidt Omfang som muligt at gaa uden om Uoverensstemmelsespunkterne og i saa vidt Omfang som muligt at tiltræde den Affattelse, hvori Lovforslaget kom fra det andet Ting. Det glæder mig at se, at Udvalget har fulgt denne Henstilling, saaledes at det kun er paa Punkter af væsentlig Betydning, at der vedblivende er Uoverensstemmelser mellem de to Ting, som det altsaa skulde forsøges ved fortsat Behandling at faa udjævnet. Jeg vil som Følge deraf kunne tiltræde de Ændringsforslag, som er stillede af Udvalget, ligesom jeg ogsaa kan tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet uden for Betænkningen af de ærede Ordførere, som et ganske naturligt Forslag, der vistnok heller ikke vil møde nogen Modsigelse i det andet Ting. Hvad derimod de af en Kreds af Medlemmer stillede Ændringer angaar, maa jeg fraraade det høje Ting at vedtage disse Forslag, baade fordi jeg i det væsentlige ikke er enig i, at Forslagene ere formaalstjenlige Røgler, der virkelig ville naa det, der tilsigtes, og naa det uden at krænke andre berettigede Interesser, men navnlig fordi det forekommer mig, at det Tidspunkt, hvor Forslagene ere komne frem, efter at vi saa mange Gange have haft Procesreformen til Behandling her i Tinget, er ret uheldig valgt, idet det kun kan gøre den fremtidige Vej for dette betydningsfulde Forslag besværligere, naar der nu dukker en hel Række Punkter op, som skulle diskuteres og afstemmes. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere, om det ikke, efter at Sagen nu er bragt frem som Ændringsforslag, og disse udførlig er blevne begrundede af Ordføreren for Forslagsstillerne, ikke vil være rigtigt at tage Forslagene tilbage, idet alle, der faa med denne Sag at gøre, jo nu ere bekendte med Forslagene og de Tanker, der ligge til Grund for dem, saaledes at det nu vil være muligt, hvis det skulde vise sig, at der alligevel er Stemning for enkelte af dem, da at tage Forslagene i deres Helhed eller Dele af dem op til Vedtagelse i det Fællesudvalg, hvori denne Sag forhaabentlig vil ende, tage den op som en Del af Fællesudvalgets Indstilling, for saa vidt det i det hele taget maatte lykkes at opnaa overensstemmende Indstilling i Fællesudvalget angaaende denne Sag.

Første Ordfører (Krabbe): Jeg er glad ved at konstatere den vedvarende